

О аутору

Рођен је 1947. у Београду. Већ као петогодишњак скреће пажњу својом даровитошћу, вансеријским апсолутним слухом и изузетном музикалношћу и од тада почиње његово дружење са хармоником. Музичко образовање започиње у музичким школама „Ватрослав Лисински“ и „Стеван Мокрањац“ у Београду, да би се као осамнаестогодишњак обрео у КУД-у „Вукица Митровић“ и ОКУД „Лола Рибар“, где постиже своје прве успехе. Прву награду на међународном фестивалу у Дижону (Француска), 1966. у конкуренцији учесника из 25 земаља.

Од 1969. наступа у познатом ресторану „Парк“ на Калемегдану као члан оркестра Власте Јелића где привлачи пажњу музичке јавности и стиче прву музичку афирмацију између осталог захваљујући и учешћу у веома популарним серијама Телевизије Београд „Музиканти“ и „Љубав на сеоски начин“.

На позив Радио Београда 1970. постаје члан Народног оркестра РТБ-а под управом познатог виолинисте Миодрага Јашаревића а од 1981. и његов уметнички руководиоца. На овом месту остаје 29 година све до краја 2009. године.

Током своје вишедеценијске каријере поред руковођења Народним оркестром, непрекидно се бави изучавањем и извођењем српске музичке баштине, балканског фолклора, солистичким деловањем, ауторско-композиторским радом, педагогијом и издаваштвом.

Своје знање, искуство и уметничке способности уткао је у рад са Народним оркестром који под његовом управом добија свој препознатљив, аутентичан тон, интерпретативну ефикасност и израста у наш најрепрезентативнији оркестар народне музике. Истрајно негујући традиционалне музичке вредности, проширујући састав, самим тим и целокупан звук оркестра. Трудећи се да оркестар чине образовани музичари, тежећи ка академском и уметничком извођењу народне музике.

Током периода од три деценије оркестар наступа на свим најзначајнијим фестивалима, концертима, манифестацијама народног стваралаштва, Радио и ТВ емисијама представљајући на врхунски начин наше музичко наслеђе у земљи и иностранству. Често и у директним преносима на националној телевизији. За потребе ТВ Београд, снимео је више самосталних емисија и телевизијских постера изводећи свој широки и богати музички опус.

У оквиру Народног оркестра али и ван њега бави се и педагошким радом, преносећи своје умеће на младе колеге и ученике. Многи од њих освајали су бројне награде и признања на такмичењима и фестивалима хармоникаша у земљи и ван ње и данас су успешни и признати музичари. Водио је мноштво аудиција, наступа и концерата младих талената и председавао жиријима свих најзначајнијих такмичења широм земље.

У периоду 2016–2019, на позив Удружења хармоникаша Мађарске, одржава четири мастер класа у Помазу поред Будимпеште и том приликом ради са младим хармоникашима из неколико европских земаља, жељних учења српске традиционалне музике што су испратили и тамошњи медији.

Записао је и стилски обрадио више од 400 народних песама из свих, музички веома различитих крајева Србије и других балканских земаља.

У сарадњи са издавачком кућом „Нота“ из Књажевца објављује 11 нотних едиција, девет са најлепшим песамама и две инструменталне збирке нота.

Реномирани произвођач хармоника Bugari Armando Accordions – Italy, припређује и објављује репрезентативно издање *Antology of Balkan folk music for accordion* са његовим ауторским нумерама и композицијама других балканских народа.

Тридесетак његових ауторских нумера постале су незаобилазни репертоар бројних извођача на хармоници и део програма на такмичењима у земљи и иностранству.

За потребе Радио Београда снимео је небројено трајних снимака најлепших песама и игара које се чувају у Фонотеци Радио Београда. Поред тога, снима и издаје неколико самосталних албума, двоструки CD и DVD, троструки CD *Зайисано у времену*, изводећи веома широк репертоар традиционалне музике, своје ауторске композиције и дела светски познатих аутора.

Сарађивао је са свим најзначајнијим вокалним и инструменталним солистима народне музике, најеминентнијим уметницима и оркестрима различитих генерација и жанрова, често наступајући и као специјални гост на њиховим концертима. У својој богатој концертној делатности током више деценија, одржава и неколико солистичких концерата ван граница земље (Русија, Украјина, Мађарска, Босна и Херцеговина) и свој први солистички концерт у Београду, 2014. у сали Коларчеве задужбине.

Наступао је као солиста на више међународних фестивала представљајући Радио Београда и бившу земљу. Међу њима су: фестивал подунавских земаља у Новом Саду (1974), фестивал у Амстердаму (1976) директно преношен на холандској телевизији, фестивал „Славенски базар“ у Кијеву 1999. и међународни фестивал

„Дани хармонике“, Угљевик у Републици Српској где наступа уз врхунског украјинског уметника на хармоници Владимира Мурзе.

Добитник је награда и признања за композиције и аранжмане на фестивалима традиционалне и староградске музике као и бројних награда и признања које додељују музичка и естрадна удружења у земљи. За свој дугогодишњи рад, остварења у музици и допринос култури, награђен је признањима „Златни беоцуг“ 2007, који додељује Културно-просветна заједница Београда и „Маестро интернационал“ 2008, који додељује међународни музички центар из Београда под покровитељством Министарства културе.

Посебно признање и врхунац његове уметничке каријере свакако је награда „Сребрни диск“ на међународном фестивалу у Москви 1999. за извођење музике Балкана, коју му је доделио врхунски уметник на хармоници и шеф катедре московске академије Фридрих Липс.

Ипак, чињеница да међу уметницима и музичарима млађих генерација има много оних на чије је музичко стасавање имао велики утицај и признања уметничког света из сасвим различитих жанрова за њега је одувек била највећа награда и сатисфакција.

Истакнути уметник, великан наше и светске оперске сцене и дугогодишњи пријатељ Живан Сарамандић, написао је једном приликом о Љубиши: „Његове интерпретације су пример, узор и обавеза за све који се и који ће се овом музиком бавити. Овакав дар, појава која се стекне у уметнику једном у милион случајева, омогућава најблиставије домете, али представља и огроман терет. Уметник је сам са својим визијама, донетима али и са својим сумњама. Сам 'против' свих у својој авангарди. Сам, наткриљујући своје време, тражи решења, сам постаје свој опонент и ригорозни критичар. Али то је стање из кога бљесну драгуљи и нека Бог да да ово још дуго траје. Његов рад с правом можемо означити као наставак 'златног' Царевчевог доба. Оба су по свом значају и донетима били испред свог времена, недовољно схваћени велики интерпретатори, мисионари, чувари нашег несагледивог и непоновљивог музичког блага.“